

PAYLAŞMANIN ÖNEMİ

MAYO KARDEŞLER'İN ÖYKÜSÜ

Ann Donegan Johnson

ÖTEKİ YAYINEVİ

PAYLAŞMANIN ÖNEMİ MAYO KARDEŞLER'İN ÖYKÜSÜ

Öteki

Çocuk Kitapları

Yazar

Ann Donegan Johnson

İllustrator

Pileggi

Tasarım

Tuna Tuna

Çevirmen

Emre Ak

10. Baskı

Ekim 2017

© Öteki Yayınevi

Sertifika No: 34460

Baskı ve Cilt

Vizyon Basımevi Kağıtçılık Matbaacılık
ve Yay. San. Tic. Ltd. Şti.

İkitelli Org. San. Bölğ. Deposite İş Merk.
A 6 Blok Kat:3 No: 309 Başakşehir / İstanbul
Tel: (0212) 671 61 51

Öteki Yayınevi

Eğitim Mah. Saygı Sok. Selimoğlu Sitesi
17 A Kadıköy / İstanbul
Tel: 0216 405 25 22
www.otekiyayinevi.com

ISBN: 978-975-8012-79-4

PAYLAŞMANIN ÖNEMİ

Bu öykü, yaşamda birçok şeyi paylaşmış, birlikte çok zorluk atmış iki kardeşin öyküsüdür. Burada okuyacağınız öykü, bu kardeşlerin yaşadığı gerçek olaylar üzerine kurulmuştur. (Mayo Kardeşler ile ilgili ayrıntılı bilgileri son sayfada bulabilirsiniz.)

Bir Zamanlar

Will ve Charlie Mayo adında iki kardeş varmış. Öykümüz çok eski zamanlarda gerçekleşmiş bir olay değildir.

Will ve Charlie, Minnesota eyaletinin küçük bir kasabasında yaşıyorlardı. Babaları kasabanın doktoruydu. Babaları, hastalarını ziyaret etmek için çevre köylere gittiğinde, iki kardeş ona eşlik etmeyi çok severlerdi. Kendini mesleğine adamış bir doktor olan babaları, hasta insanların iyileşmelerine yardımcı oldukça, bu iki kardeş hem gurur duyuyor, hem de mutluluktan uçuyorlardı.

Fakat ne yazık ki, Dr. Mayo, her zaman hastalarına yardımcı olamıyordu... Bir seferinde, iki kardeş, babalarıyla gittikleri bir hasta

ziyaretinden döndüklerinde pek üzgündüler. Anneleri, “Neyiniz var?” diye sordu. Charlie, “Geçen hafta, babamız bir çocuğun hayatını kurtarmaya çalışıyordu, onu ameliyat etmişti ama kurtaramadı...” dedi. Will, “Çocuk bir enfeksiyon kapmış; babamız bu enfeksiyonun yayılmasına engel olamadı,” dedi. Bu sırada Doktor Mayo odaya girdi. Çok bitkin görünüyordu. Koltuğun üzerine yığılıp kaldı. “Enfeksiyonları durdurmak o kadar zor ki,” diyerek üzgün bir şekilde iç çekti. “Ah ah, enfeksiyonların başlamasına nasıl engel olunabileceğini bir bilsem!” Eşi Bayan Mayo, söze girdi: “Bir saniye lütfen. Hemen gidip bir şey almam gerek. Bekleyin, hemen geliyorum.” Odadan çıkarken, yüzünde tatlı bir gülümseme vardı.

Sizce, Bayan Mayo'yu gülümseten şey neydi?

Söylememizi ister misiniz? Bayan Mayo, eşine yardım edebileceği bir şey bulduğu için gülümsüyordu. Bayan Mayo, bu yüzden çok mutluydu! Dr. Mayo, eşinden abone olduğu tüm tıbbi dergileri okumasını ve kendisi için önemli göreceği yenilikler konusunda onu, bilgilendirmesini rica etmişti. İşte Bayan Mayo da eşinin anlattıklarına uygun okumuş olduğu bir metnin varlığını anımsamıştı. Bayan Mayo, birkaç dakika sonra tekrar oturma odasına döndüğünde elinde bir tıp dergisi vardı. Dergiyi heyecanla kocasına gösterdi, "Lütfen şuna bir bak!" dedi.

Bunun üzerine doktor, dergiyi alıp okumaya başladı. “Bu gerçekten muhteşem bir olay!” diye haykırdı. “Louis Pasteur isminde bir zat, mikropların enfeksiyonlara sebep olduğunu kanıtlamış.” Sonra, düşüncelere daldı, dergiyi bir kenara koydu. “Ah, keşke New York’a bir gidebilsem” dedi. “Pasteur’un yöntemlerini inceleyebilirdim o zaman! Ama bizim bunun için yeterince paramız yok.” Bu sözler üzerine eşi ısrar etti. “Hayır, bunun için yeterli paramız var. Pasteur’un çalışmalarıyla ilgili bilgi edinmen senin için önemliyse, biz de o zaman New York’a gideriz!” Böylece, Mayo ailesi, bin milden uzak olan New York’a doğru uzun bir yolculuğa çıktı.

Sonunda New York'a ulaştılar. Burada, Dr. Mayo, Bellevue Hastanesi'nde çalışmalarını sürdüren diğer doktorların ekibine katıldı. Enfeksiyonlara neden olan mikropları incelemek için mikroskop kullandı. O kadar önemli şeyler öğrendi ki! Tertemiz ortamlarda mikropların yaşayamayacağı gibi ya da bir şeyi suda kaynattığınızda üzerindeki tüm mikropların öleceği gibi çok yararlı bilgiler edindi. Ama hepsinden de önemlisi, Dr. Mayo, ameliyat sırasında mikropların enfeksiyona yol açmalarını önleyebilmek için neler yapması gerektiğini öğrendi burada. Dr. Mayo, öğrendiği yeni bilgileri, eşi ve oğulları ile paylaştı. "Harika! ilerleme kaydediyoruz!" dedi. "Fakat yeni tıbbi malzemelere ihtiyacım var; özellikle de bir mikroskopa. Mikroskoplar da öyle pahalı aletler ki"

"Mademki buna ihtiyacın var, o zaman bir yolunu bulacağız," dedi Bayan Mayo. "Evi-mizi ipotek ettirebiliriz. Böylece Minnesota'daki hastalarını tedavi edebilmen için ne gerekiyorsa satın alabilirsin."

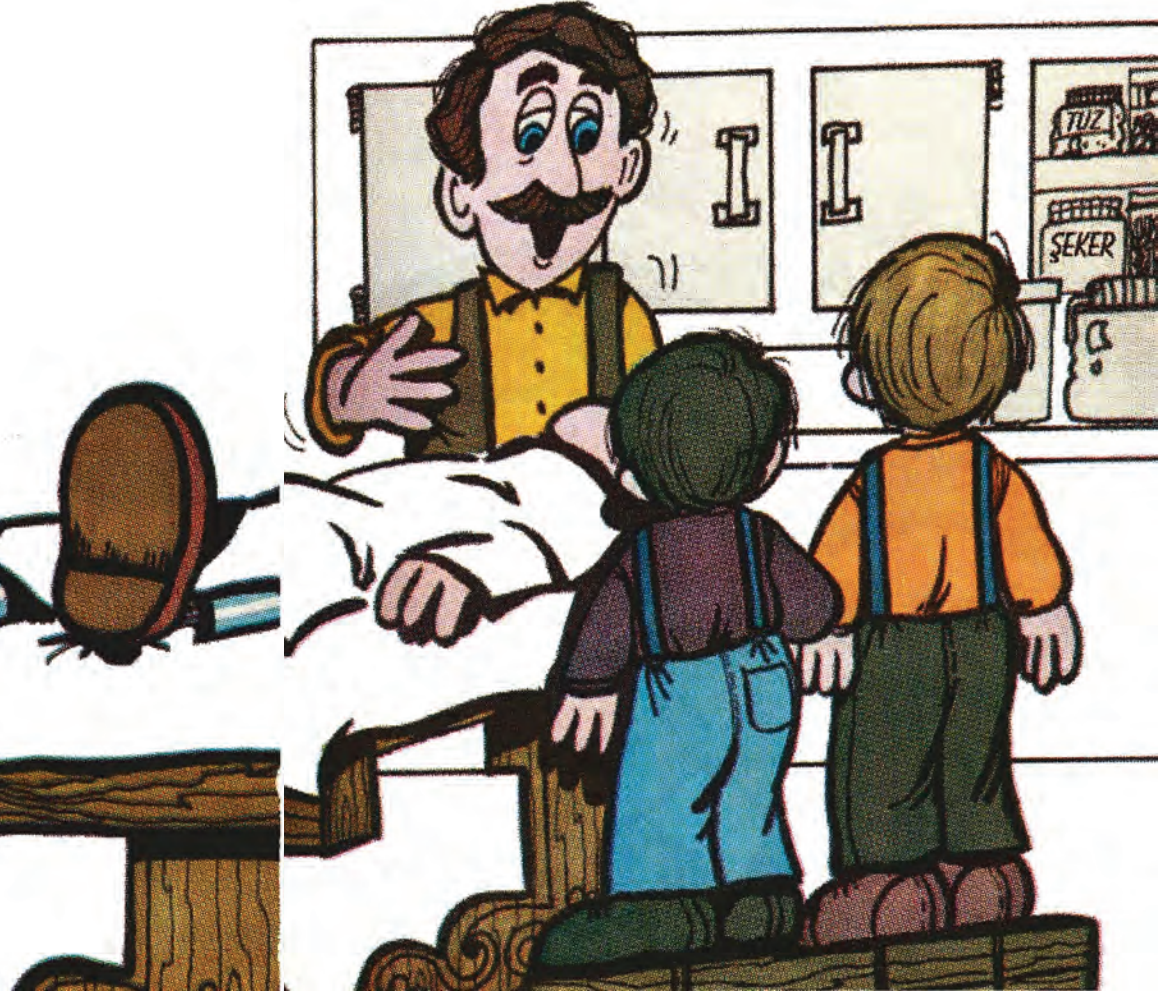

Dr. Mayo, eşinin fikrini uygulamaya koydu. Kısa bir zaman sonra da, Mayo ailesi Minnesota'daki yuvalarına geri döndü. Babaları, mikroskopu evin içine taşırken, Will ve Charlie sevinçten uçuyorlardı. Babalarının aleti bir an evvel kurmasını dört gözle bekliyorlardı. Charlie, "Bu aletin ismi neden böyle tuhaf?" diye sordu. Babaları bunu şöyle açıkladı: "Çünkü 'mikro' Latince 'çok ufak' anlamına gelir ve 'skop' da 'bir şeye bakmak' demektir de ondan." Will, "Evet, anlıyorum," dedi. "Biz de böylece bu aleti, çok ufak şeylere bakmak için kullanabiliriz, öyle değil mi?" diye sordu. "Evet," diye yanıtladı oğlunu Dr. Mayo. "Ama bakarken çok dikkatli olun; bu çok pahalı bir alettir." Çocuklar mikroskobu büyük bir dikkatle kullandılar. Böylece iki kardeş, başka çocukların çarpım tablosunu yeni yeni öğrenmeye başladıkları yaştan çok daha önce, mikroskopla tanışmış oldular. Daha çocukken, bu iki kardeş, birçok insanı hayrete düşüren bir başka şey daha yaptılar.

Bunun ne olduğunu tahmin edebilir misiniz?

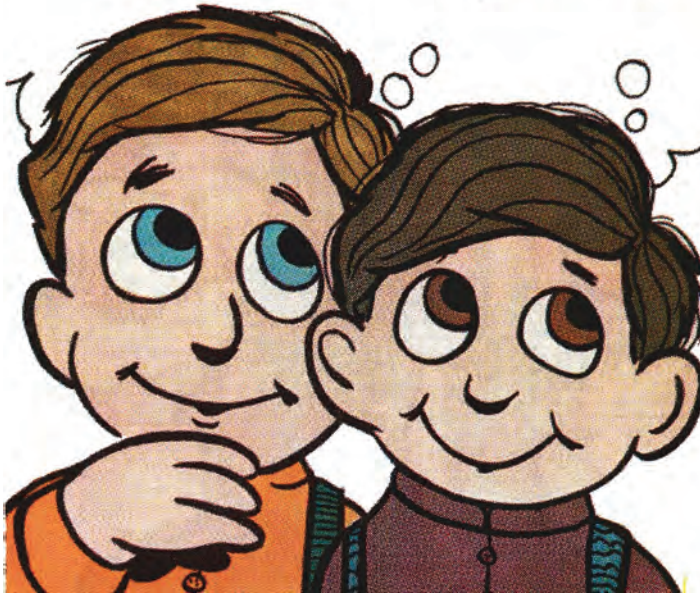
Babalarını, hastaları ameliyat ederken, sık sık izlediler. Müm-kün olduğunda da, ellerinden geldiğince ona yardım ettiler. O dönemde yaşadıkları eyalet olan Minnesota' nın tüm Güney böl-gesinde tek bir hastane bile yoktu. Dolayısıyla, Dr. Mayo, ame-liyatlarını sık sık mutfak masalarının üzerinde yapmak duru-mundaydı. İki çocuk, o kadar ufaktılar ki, babalarının ameliyat yaptığını izleyebilmek için portakal sandığının üzerine çıkmak zorundaydılar. Daha çocuk olmalarına rağmen, babaları onlarla birer yetişkin gibi konuşuyordu. Tüm bilgi birikimini onlarla pay-laşıyor, ameliyat sırasında yaptığı her şeyi en ince ayrıntısına ka-dar onlara açıklıyordu.

İki kardeş, çoğu zaman babalarına yardımcı olmaktan gurur duyuyorlardı, fakat her zaman dikkatli oldukları söylenemezdi. Sonuçta onlar çocuktuk ve bazen onların da akılları bir karış havada olabiliyordu. İşte ne olduysa, böyle bir anda oldu. Yine bir gün babaları, hem onlarla konuşup hem de hastasını ameliyat ederken, iki çocuğun da aklı bambaşka şeylere dalıp gitmişken çok garip bir şey oldu. Bildiğimiz sıradan bir ameliyat amacıyla, fıldır fıldır parlak gözler, oğlanlarla göz göze geldi!

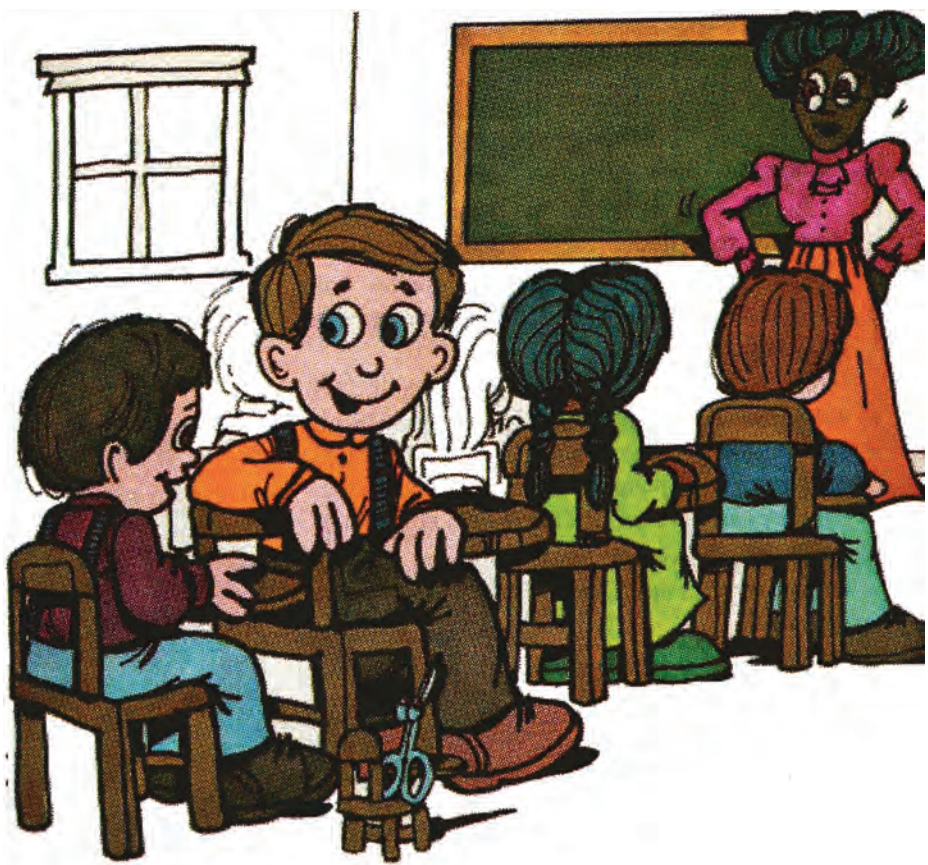
Will, içinden, “Mutlaka hayal görüyorum!” diye düşündü. Charlie de kendi kendine şöyle dedi: “Bu makas bana bakıyor...” Bunun arkasından, daha da tuhaf bir şey oldu!

Makas konuşmaya başladı. Makas, “Selam çocuklar!” dedi. “Benim adım ‘Çift Taraf’ ve si-

zinle dost olmak istiyorum.” “İnanılmaz! Bu harika bir şey!” diye düşündü çocuklar. Çocukların merakı iyice artmıştı. “Adın niye Çift Taraf?” diye sordular. “Bu çok garip bir isim doğrusu.” “Bana bakacak olursanız, hiç de tuhaf olmadığını göreceksiniz. Siz hiç tek tarafıyla kesebilen makas gördünüz mü hayatınızda? Tabii ki hayır. Her iki tarafında birbirine yardım etmesi gerek. Bunun adı yardımlaşmadır. Bu aynı zamanda dayanışma ve bir arada çalışma diye adlandırılır; ama ben bu olayı paylaşma olarak tanımlamaktan hoşlanıyorum.” Çift Taraf, sözüne devam etti: “Babanız şu anda bir paylaşma örneği sergiliyor. O, size bu ameliyatı açıklıyor. Böylece babanız kendi üzerine düşeni yapıyor, değil mi? Ya siz? Siz de üzerinize düşeni yapıyor musunuz? Babanızı dikkatle dinliyor musunuz?” Bu sözler üzerine çocuklar bir süre suskun kaldılar. Babalarını dikkatle dinlememiş olduklarını biliyorlardı. Sonunda Will, konuştu. “Anlıyorum,” dedi. “Paylaşmanın iki tarafı vardır. Biri vermek, diğeri de almaktır.” “Bu konuşmak ve dinlemek gibi bir şey,” dedi Charlie. Fakat Çift Taraf’ın daha fazla bir şey söylemesine fırsat kalmadan, Will ve Charlie, yüksek bir sesin gürlediğini duydular.

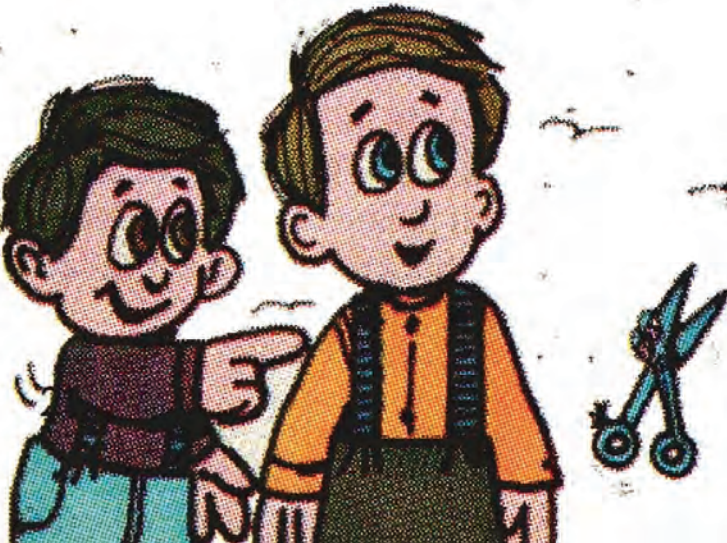

Babaları, “Çocuklar! Lütfen ilginiz dağılmasın!” diye bağırdı. Will ve Charlie babalarının sesini duyunca yerlerinden zıpladılar. Babalarının, Will’in ona bir alet uzatması için beklediğini gördüler. Charlie, koşa koşa aleti kaynar sudan çıkardı, Will’in yanındaki masanın üzerine koydu. Will, “Affedersin baba,” dedi. “Korkarım ki, bir an ilgim dağıldı.” Bunu söyledikten sonra, Dr. Mayo’ya istemiş olduğu aleti uzattı. O günden sonra, çocuklar Çift Taraf’ın sözlerini unutmadılar. Babaları, ameliyatı tamamlarken söylediği her sözü büyük bir dikkatle dinliyor, tüm açıklamalarını akıllarının bir köşesine not ediyorlardı. Ama babalarını izledikleri zamanlarda, Will ve Charlie her zaman bu kadar dikkatli birer dinleyici değildiler. Okulda can kulağıyla kendilerini derse vermedikleri zamanlar oldu. Aslına bakılırsa, her ikisi de oldukça vasat birer öğrenci sayılabilirdi. Muhtemelen öğretmenleri, bu iki

kardeşin yarın bir gün, dünyanın en meşhur doktorları arasında sayılacaklarını akıllarından geçirmiyorlardı. Will ve Charlie, kısa zamanda Çift Taraf ile iyi dost oldular. Gittikleri her yere, onu da beraberlerinde götürüyorlardı. Charlie, “Biz sizin çok iyi biri olduğunuzu düşünüyoruz,” dedi “ Paylaşmayla ilgili anlattığımız şeyler çok hoşumuza gidiyor. Bizimle birlikte sirk gitmeye ne dersiniz?” Çift Taraf sevinçle, “Harika olur!” dedi. “Bir sirkten daha çok paylaşmak isteyebileceğim hiçbir şey aklıma gelmiyor doğrusu.” Böylece üçü birlikte filler, kaplanlar ve tüm diğer hayvanları izlemek için sirk gitmek üzere yola koyuldular. Will, Charlie ve Çift Taraf, büyük sirk çadırına ulaştıklarında, minik Charlie, onu düşündüren bir şey gördü.

Gördüğü bu şeyin ne olduğunu tahmin edebilir misiniz?

Bir sürü palyaço, minik bir evin içinden zar zor çıkmaya çalışıyorlardı. Charlie, “Anlayamıyorum. Bunların hepsi nereden geliyor?” diye sordu. Willie ve Çift Taraf’ın soruyu yanıtlamalarına fırsat kalmadan, çocuklar sirk çadırının dışından annelerinin onlara seslendiğini duydular.

Bayan Mayo, “Will, Charlie! Çabuk gelin! Babanızın size ihtiyacı var, acele edin!” diye bağıryordu. Çocuklar babalarına yardım etmek üzere kasabanın demircisinin evine doğru aceleyle koşarken sirki tamamen unutmuşlardı.

Çocuklar kapıdan içeri girerken, demirci, babalarına şöyle diyordu: “Eşime yardım edebilecek misiniz doktor bey? Karnı kocaman olmuş vaziyette ve acılar içinde kıvranıyor. Ölecek diye korkuyorum!” Dr. Mayo, elini demircinin omzuna koyarak, ona güç vermeye gayret etti. Sıcak ve güven aşıl原因 bir sesle, “Sakin olun. Karınızı kurtarmak için siz ve ben birlikte çalışacağız,” dedi. Demirci “Ben mi?” diye şaşkınlıkla sordu. “Sizinle beraber çalışmak mı? Ama ben bir doktor değilim... Ben size nasıl yardımcı olabilirim ki?” “Siz bir demircisiniz,” dedi doktor. “Siz bir

metal parçasını alıp ateşte onu ısıtabilirsiniz. Sonra da bu metal parçasını döve döve istediğiniz şekle sokabilirsiniz. Hanımınızın ameliyatını gerçekleştirmek için özel bazı aletlere gereksinimim olacak. Vücudunun içinde ulaşılması zor derin bir yerde bir tümör uyuyor. Benim aletlerim ise, o derin yere ulaşamayacak kadar kısa. Tümöre ulaşmanı sağlayabilecek aletleri siz yapabilirsiniz.” Demirci bunun üzerine hemen işe koyuldu. İki çocuk ve çift taraf da onu dikkatle izliyorlardı. Demirci metali döverken, Dr. Mayo da hastayla konuşuyordu: “ Korkmayın, size yardım edeceğiz. Bakın, benim oğullarım da yanımdalar, birazdan da eşim ameliyatta yardımcı olacak öteki doktorlarla birlikte burada olacak. Göreceksiniz, iyileşeceksiniz.”

Bayan Mayo ve öteki doktorlar demircinin evine ulaştıklarında, oda ameliyata hazırdı. Dr. Mayo, ameliyata başlarken her şey mümkün olabilecek en temiz haliyle hazır durumdaydı. Çift Taraf, “Gördüğünüz gibi, babanız öğrendiklerini hatırlıyor. Herhangi bir enfeksiyonun başlamasını önlemek için, elinden geleni yapıyor,” dedi. Will, “Eğer hocaları, bildiklerini babamızla paylaşmamış olsalardı ne kadar kötü olurdu! Düşünebiliyor musun? İnsanlar bilgiyi paylaşmıyor olsalardı, halimiz ne olurdu? Her şey paylaşınca güzel,” dedi. Charlie, “O zaman her şeyi sıfırdan öğrenmek durumunda kalırdık,” dedi. Ameliyat sona erdiğinde, Dr. Mayo, demirciye, “Eşiniz en kısa zamanda tekrar sağlığına kavuşmuş olacak,” dedi. İki kardeş, demircinin yüzündeki mutlu ifadeyi

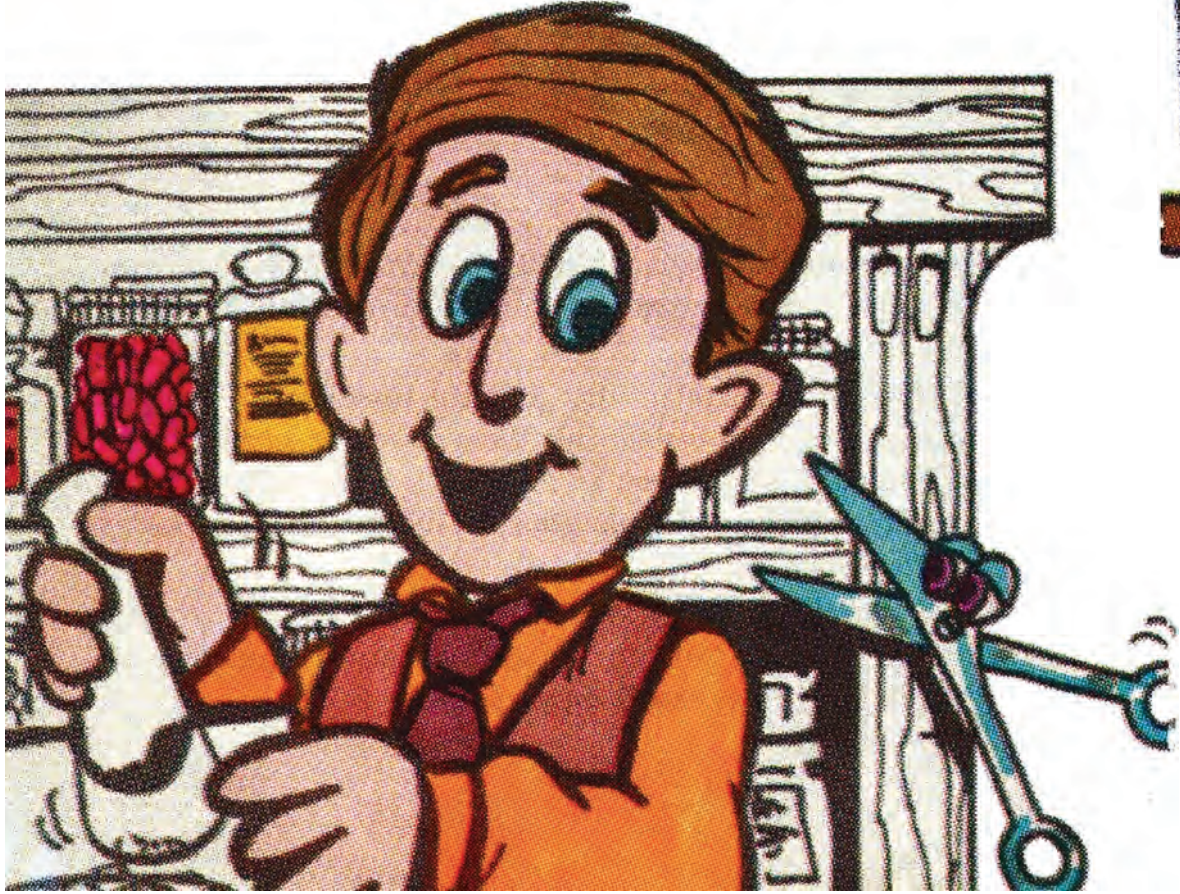

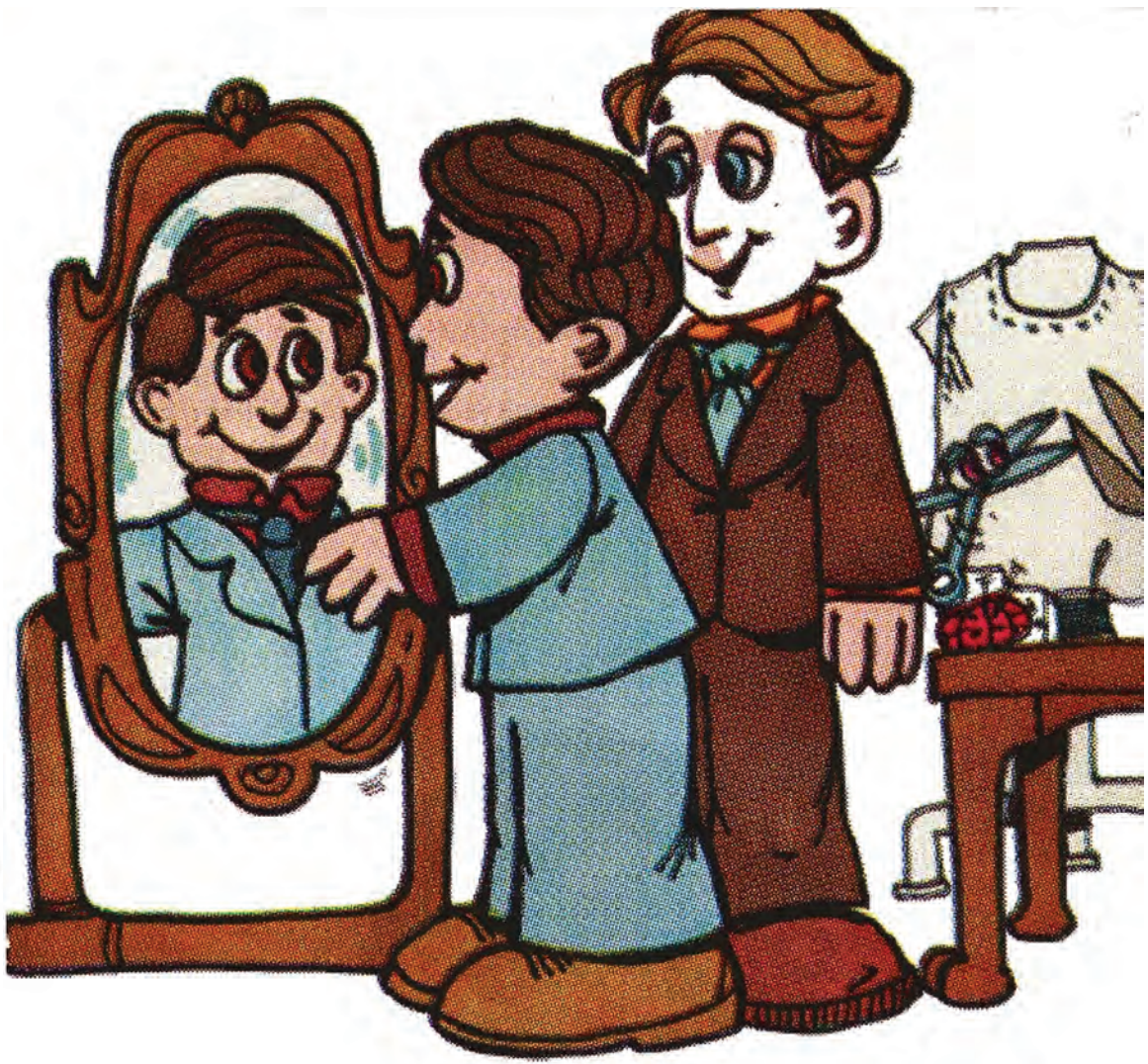
gördüklerinde, aynı babaları gibi, insanlara yardım etmek için büyüyünce doktor olmak istediklerini düşündüler. Bayan Mayo'ya anlattıklarında, anneleri şöyle dedi: "Tabii ki büyüyünce siz de doktor olabilirsiniz. Hem de çok ama çok iyi birer doktor! Şunu da hiç unutmayın ki, insanlar ve onların duygularıyla ilgili ne kadar çok bilgiye sahip olursanız bir doktor olarak da o kadar mükemmelleşirsiniz." Dr. Mayo, Will'e, "Charles Dickens'in öykülerini okuyor olman, beni çok mutlu ediyor," dedi. "Dickens, insanlar ve onların duygu dünyası hakkında çok geniş bilgiye sahip bir yazardır." Büyüdükçe Will, doktor olabilmek için okumanın ötesinde yapması gereken şeyler olduğunu öğrendi.

Tıp fakültesine gidebilmek için, her şeyden evvel çalışıp para kazanmak zorundaydı. Will, bir eczanede okul çıkışında çalışabileceği bir iş buldu. Etrafı süpürüyor, toz alıyordu. Birçok ilacın nasıl hazırlandığını da öğrendi. Will, para biriktirmeye başladı. Tıbbiyeye başlamasına az bir zaman vardı. Bir akşam, iş çıkışında, hemen eve gitmeyip mağazanın yolunu tuttu. Ve burada annesi, babası ve Charlie ile buluştu.

“Şimdi ne yapıyoruz?” diye sordu Çift Taraf. Will, “Şimdi ben Charlie’ye yeni bir takım elbise satın alacağım,” diye yanıt verdi. Aldı da!

Charlie, yeni takım elbisesini üzerine giyip aynaya baktığında, “İnanamıyorum!” dedi. “Pırıl pırıl, yeni bir takım elbise! Yepyeni ve hiç giyilmemiş! Daha önce hiç yeni bir giysim olmamıştı!”

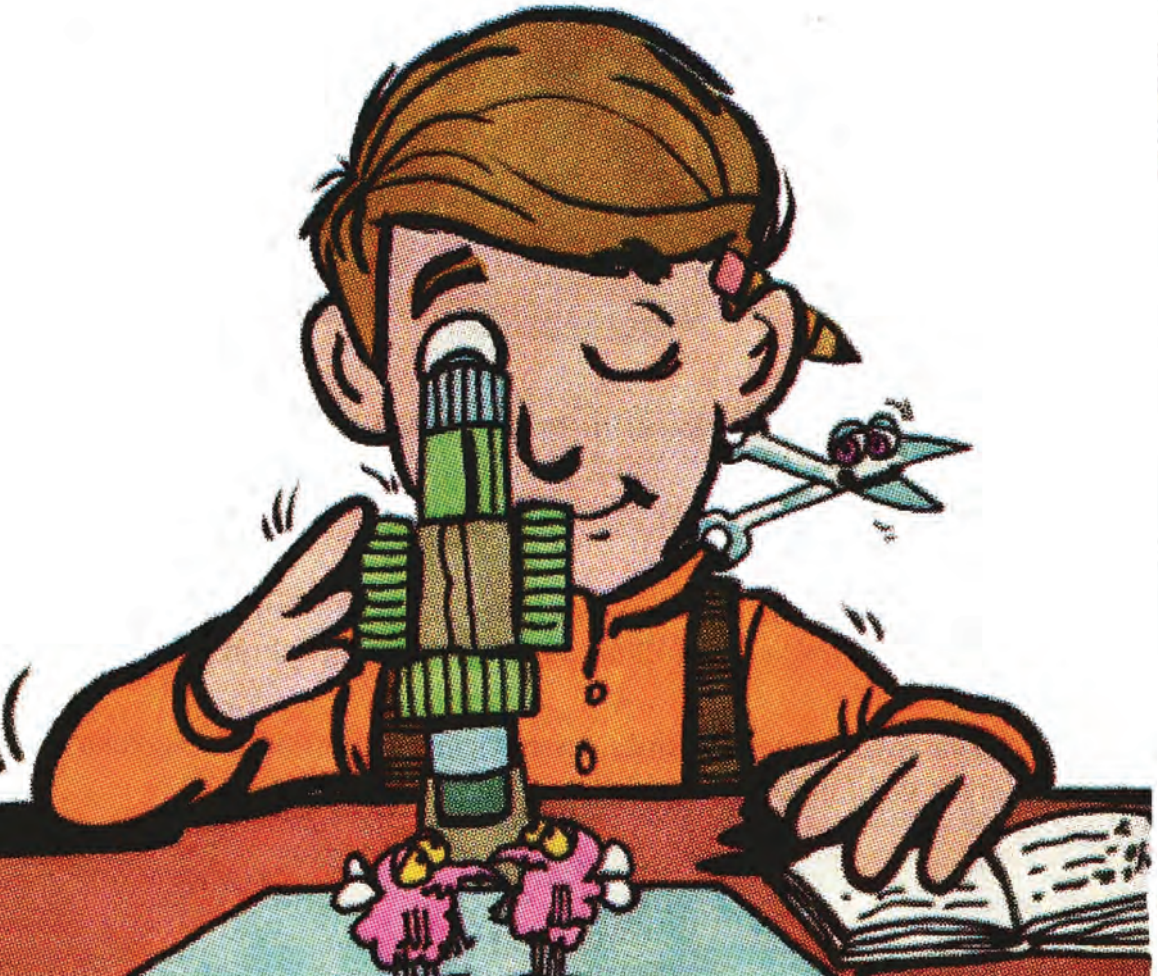

Abisini sevgiyle kucakladı. Will, “Düşündüm de, hep benim eski giysilerimi giymekten bıkmışsındır mutlaka,” dedi. Bunu söylerken duyduğu gurur yüzünden okunuyordu: Çift Taraf, “Birisiyle paylaşınca, insanın içini ne güzel sıcacık duygular kaplıyor, değil mi?” diye fısıldadı. Will, tıp fakültesinde okumaya başladığında, Çift Taraf’ı da beraberinde götürdü. Aynı şekilde, Çift Taraf’ın tavsiyelerini hiç unutmayıp onlara hep uydu. Hocaları ders anlatırken hep dinledi ve öğrendi. Ve tabii ki öğrendiği her şeyi eve gittiğinde kardeşi Charlie ile paylaştı.

Yoğun ve güç çalışmalarla dopdolu geçen uzun yıllardan sonra, Will, tıp fakültesinden mezun oldu. Yaşadıkları yörenin dört bir yanında, hasta insanların imdadına koşan babasına yardım edebildiği için o kadar mutluydu ki! Kasabadaki herkes artık ona Doktor Will diye hitap etmeye başlamışlardı.

Charlie, “Biliyor musun Will,” dedi. “Eskiden ikimizin babamızla yaptığı gibi, şimdi ben hasta ziyaretlerinde sana eşlik edebilirim.” Charlie, abisi Dr. Will ile büyük gurur duyuyordu. Sıcak bir yaz gününde, Charlie ve Dr. Will kasabayı dolaşiyor, hasta ziyaretinde bulunuyorlardı.

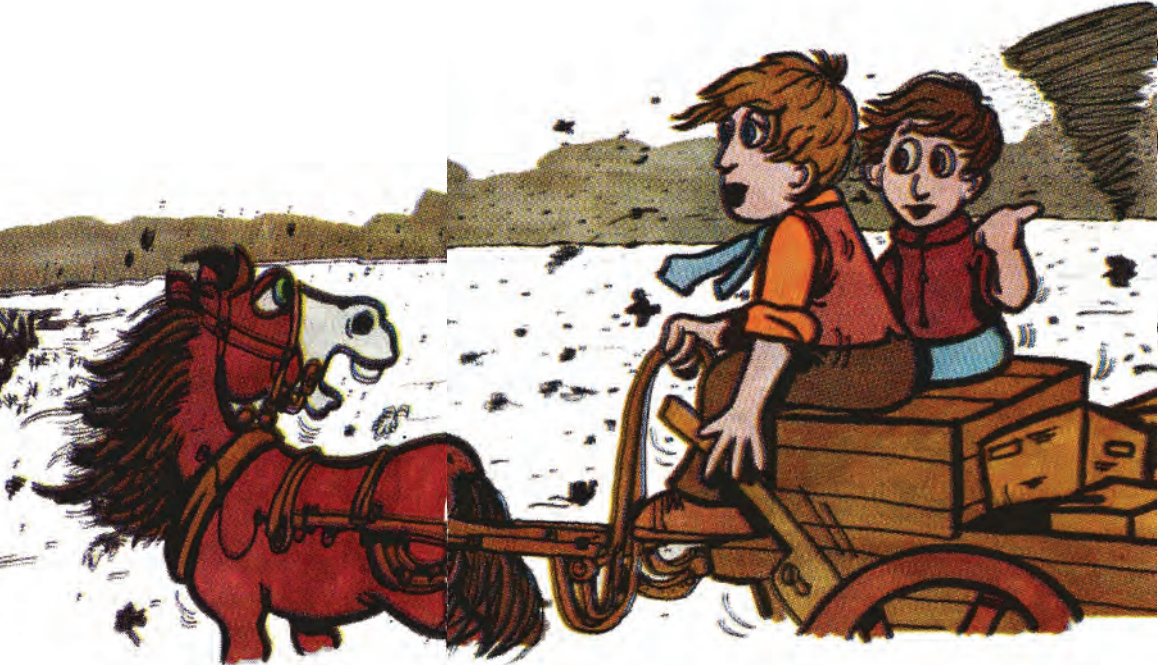

Gökyüzünün gittikçe karardığını fark edip at arabalarını durdurdular. Rüzgar durmuştu ve her yeri tuhaf bir sessizlik kaplamıştı.

Charlie, ürkek bir şekilde, “Neler oluyor?” diye kısık bir sesle sordu. Will, “Şuraya bak! Bir hortum!” dedi. Charlie, ufukta hortum şeklinde bir bulut gördü. Will, atı kırbaçladı, “Hadi oğlum , deh deh. Kasabada daha fazla emniyette oluruz!” diye haykırdı. Fakat Will, yanılmıştı. Atlı arabalarıyla son hız tahta köprü'nün üzerinden geçip kasabanın ana caddesine çıktıklarında, hortum bir canavar gibi peşlerindeydi. Charlie ve Will, köprü'nün diğer tarafına ulaştıktan hemen sonra, korkunç rüzgar köprü'yü sarsmaya başladı. Köprü sanki infilak etmişti. Odun parçacıkları iki kardeşin sağına soluna savrulmuştu.

Korkunç rüzgar ıslık çalar gibi yanlarından geçerken, iki kardeş atlı arabalarından savrulmuşlardı. Rüzgarın ağaçtan koparıp savurduğu iki yaprak örneği , Rochester kasabasının ana caddesinde rüzgara kapılmış gidiyorlardı. Hortum, kasabayı altüst etmişti. Binalar yerle bir olmuş, kalıntılar her tarafa savrulmuştu. Sonra da nasıl ani geldiyse, bir o kadar da ani bir şekilde kasabayı terk etmiş, taşraya doğru son hızla ilerlemişti. Fırtına, Charlie ve Will'i bir binanın önüne savurmuştu. Hortum, kasabayı terk

ettikten sonra çevrelerine göz attıklarında, şok oldular. Her nasıl olduysa, iki kardeş yaralanmamıştı. Ama etrafları yaralı insanlarla doluydu.

Dr. Will ve Charlie, yaralanmış insanlara yardım etmeye koyuldular. Dr. Mayo da koşa koşa yardıma gelmişti. Belediye meclisi binası, geçici olarak acil revir haline getirildi. Her tarafa sedyeler kondu.

Hemşireler yeterli gelmeyince de, üniversite öğrencileri devreye girdi. Ve tabii ki tüm kasaba halkı yardım etmek için ellerinden geleni yaptı. Ama belediye meclisi binası, pek de temiz bir yer değildi. Yaralılardan bazıları mikrop kaptı. Bazıları öldü.

Hemşirelerden biri, felaketin arkasından şöyle dedi: “Bizim bir hastaneye ihtiyacımız var.” Dr. Mayo, “Gerçekten de öyle,” diye onayladı. Hemşireler hep bir ağızdan, “Hastanenin inşa edilebil-

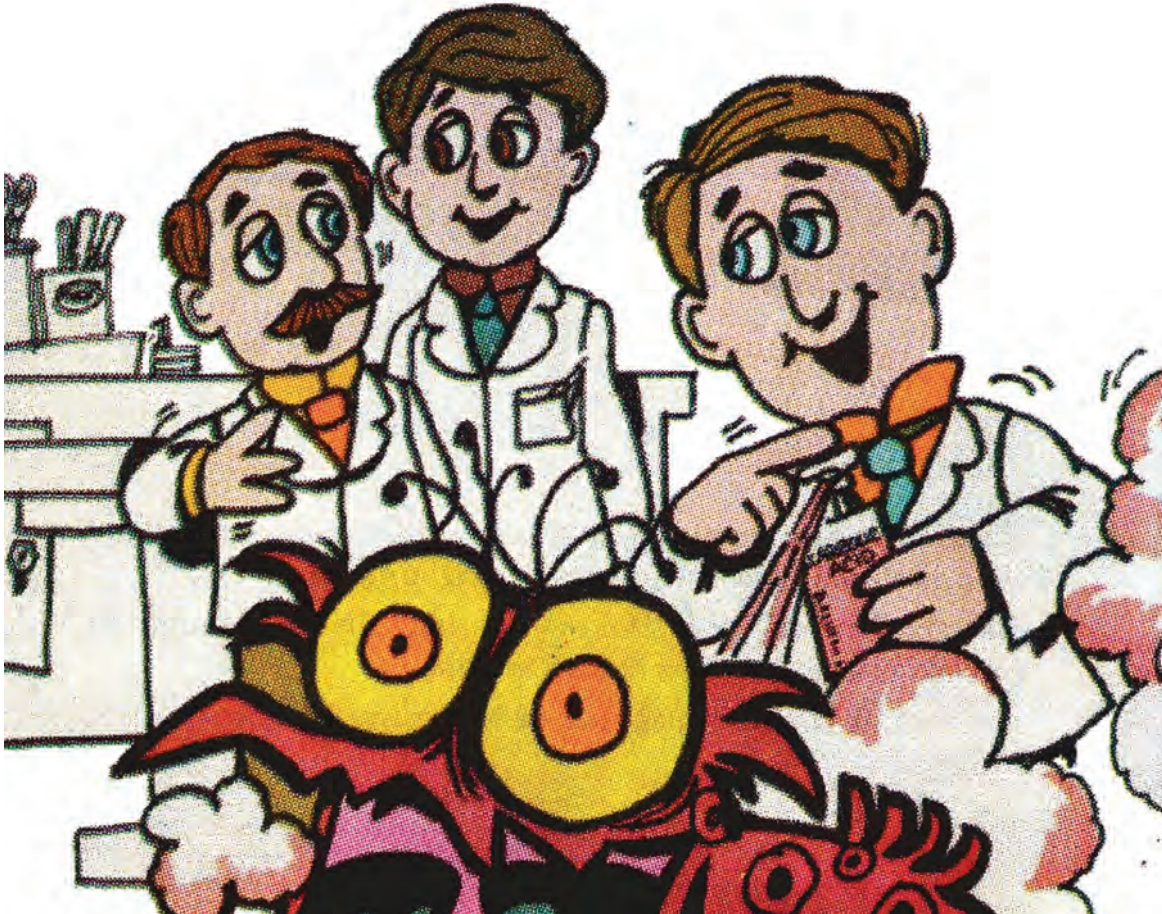
mesi için gereken parayı biz toplarız,” dediler. “Tabii eğer siz ve oğullarınız hastanenin doktorları olmayı kabul ederseniz...” Dr. Will, “Bu harika bir fikir!” diye bağırdı. “Charlie, çok yakında tıp fakültesine başlayacak. Fakülteyi bitirince de, hastanede yapılması gereken her şeyi paylaşacak üç doktorunuz olacak!” Çift Taraf, mutluluktan uçuyordu. “İşte paylaşmanın güzel bir yanı daha!” dedi. “Paylaşmak, her işi kolaylaştırır!”

Hastanenin inşa edilmesi uzun zaman aldı. Ama diğer taraftan, Charlie'nin de fakülteyi bitirmesi, uzun bir eğitim süreci demekti. Charlie, tıp fakültesine devam ederken, Dr. Will ve Dr. Mayo da hasta insanları tedavi etmekle uğraşıyorlardı. Bazen hastalar, doktorlara tedavi hizmeti karşılığında kümeden bir tavuk veya bahçelerinden topladıkları bir sepet dolusu elma veriyorlardı. Bazı hastalar ise herhangi bir şekilde borçlarını ödeyebilecek güce sahip değildiler. Dr. Will, her defasında, "Sakin üzülmeyin. Bizim tek arzumuz, sizlerin iyileştiğini görmek," derdi. Charlie, tıp fakültesini bitirip kasabaya döndüğünde, hastaların, babasıyla abisini, akın akın görmeye geldiklerini gördü. Hastalardan biri, ona "Doktor Charlie," diye seslendiği an, mutluluktan uçacakmış gibi hissetti kendini. Charlie, Çift Taraf'a, "Kulağa pek de hoş geliyor," dedi.

Hastane açıldıktan sonra, Mayo ailesinin üç doktoru, daha fazla sayıda insana yardım edebilme olanağına kavuştular. Dr.Will ve Dr.Charlie, hastalarını bilimsel yöntemlerle iyileştirebilmek için fazla gayret sarf ediyorlardı. Bunun için tıptaki en son gelişmeleri ve yeni yöntemleri öğrenmişlerdi. Babaları ise, tedavi esnasında bir doktorun hastasının duygularını anlamasının ne kadar önemli olduğunu oğullarına devamlı anımsatıyordu.

Çocuklarına hep şunu söylerdi: “Evlatlarım, asla unutmayınız ki bizim görevimiz insanlara bakmaktır. Özenli bir tedavi, salt hastalığın kendisiyle uğraşmak demek değildir. İnsanların duygularıyla da ilgili olmanız, hastanın hassasiyetlerini de anlamaya çalışmanız gereklidir.”

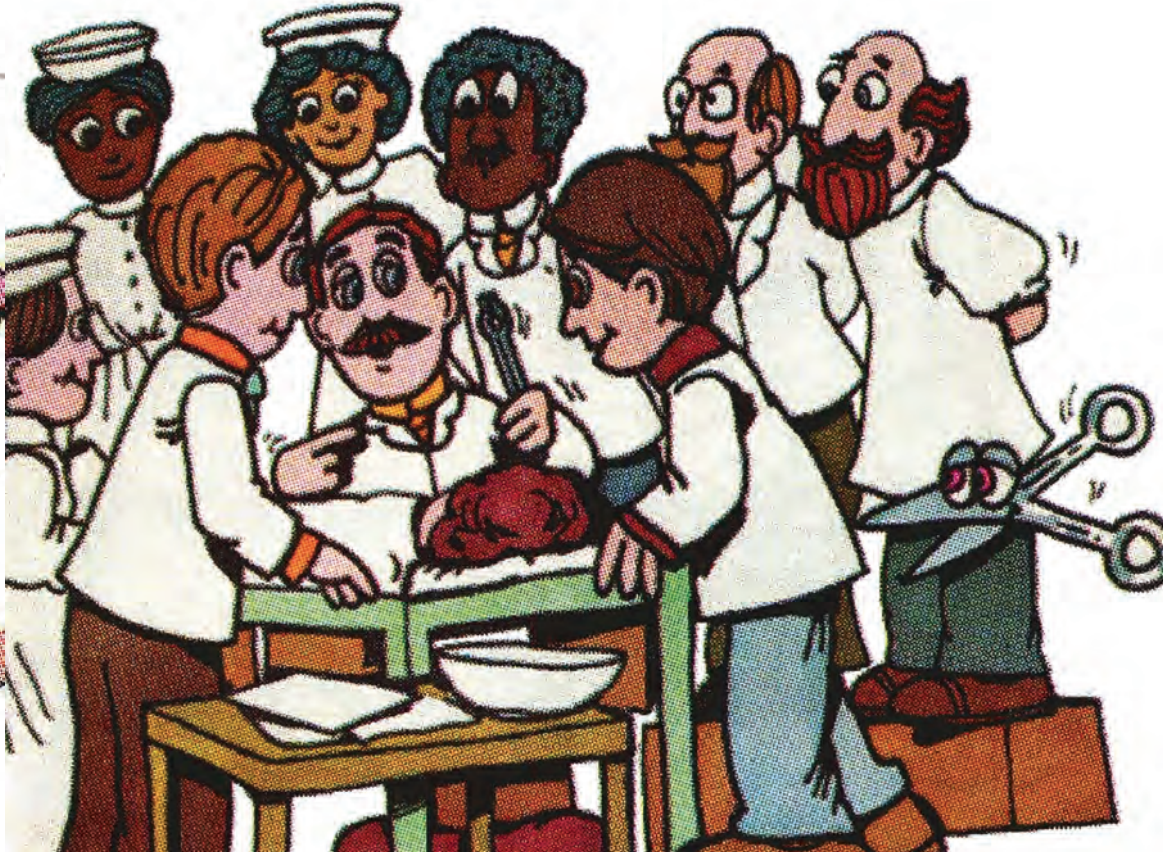
Uzun süre geçmeden Mayolar'a, Minnesota eyaletinin dört bir yanından hastalar akın etmeye başladı. Onları ziyaret eden hastalar, "Mayo Kardeşler, işlerini çok iyi yapıyorlar," diye herkese anlatıyorlardı.

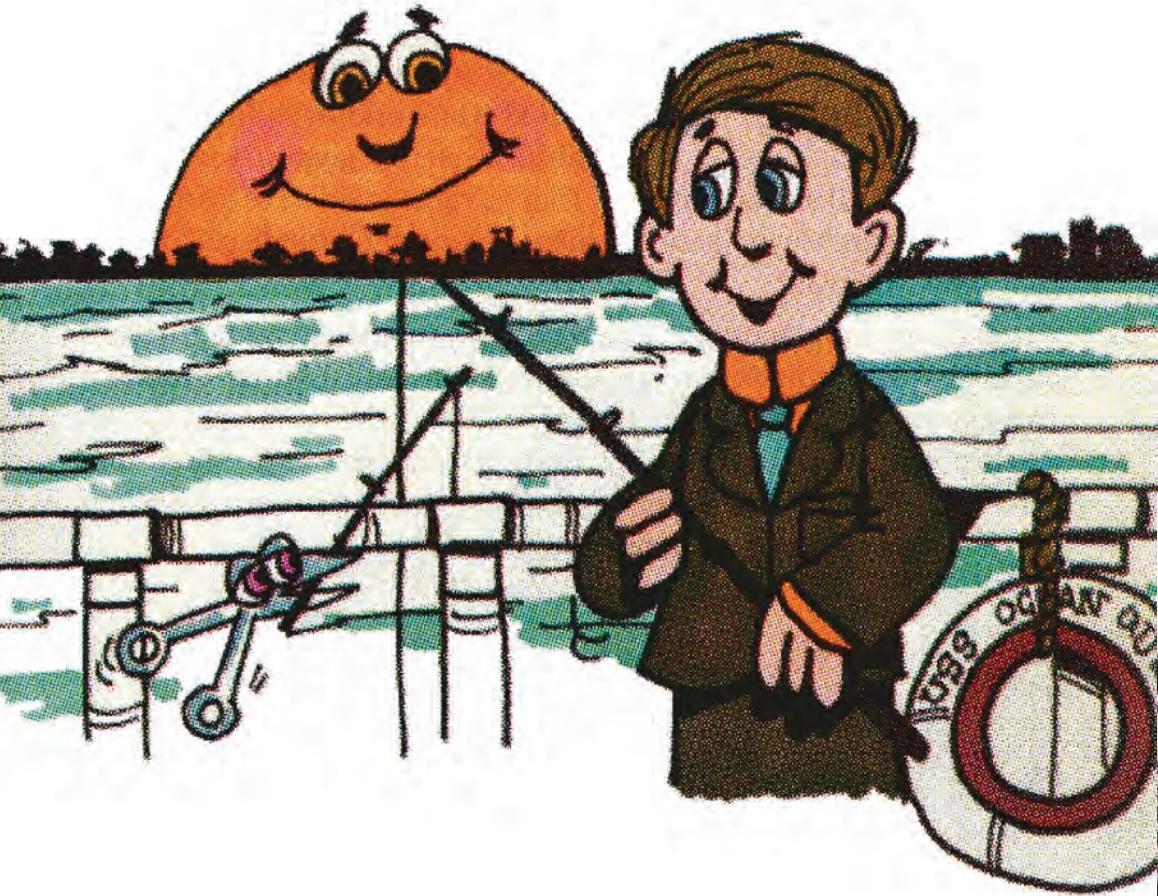
"Ameliyathanelerin hepsi tertemiz durumda. Mikroplan öldürmek için karbonik asit kullanıyorlar. Rochester'deki hastanede hemen hemen hiç kimsenin enfeksiyon nedeniyle öldüğü görül-müş değil." Çok geçmeden, Mayolar'ı görmeye gelenler sadece şifa arayan hastalar olmadı.

Başka kimlerin Mayolar'ın ziyaretine geldiğini acaba tahmin edebilecek misiniz?

Gelenler, yakın kasabalardan doktorlar ve hemşirelerdi. Mayo Kardeşler'in nasıl olup da bu kadar çok insanın yardımına koştuklarını anlamak ve kendi gözleriyle durumu görmek istiyorlardı. Dr. Will, "Eğer bizden bir şeyler öğrenebilirlerse, bu bizi çok sevindirir," dedi. Dr. Charlie de, "Biz daima bilgilerimizi başka insanlarla paylaşmaya hazırız. Bu bizi öyle mutlu ediyor ki" diye yanıt verdi. Fakat Mayo Kardeşler, bilmedikleri -ama mutlaka keşfetmeleri gereken- şeyler olduğunu fark ettiler. Bir gün Will, Charlie'ye şöyle dedi: "Neden sen ve ben sırayla yolculuğa çıkmıyoruz? Birimiz burada kalıp hastalarımıza bakmaya devam ederken, diğeri de dünyanın en iyi hastanelerini ve en iyi doktorlarını ziyaret edebilir. Sonra da yolculuktan dönen, öğrendiği şeyleri burada kalanlarla paylaşabilir. Bu şekilde, sürekli bir öğrenim süreci içerisinde olur ve daha da iyi birer doktor haline gelebiliriz."

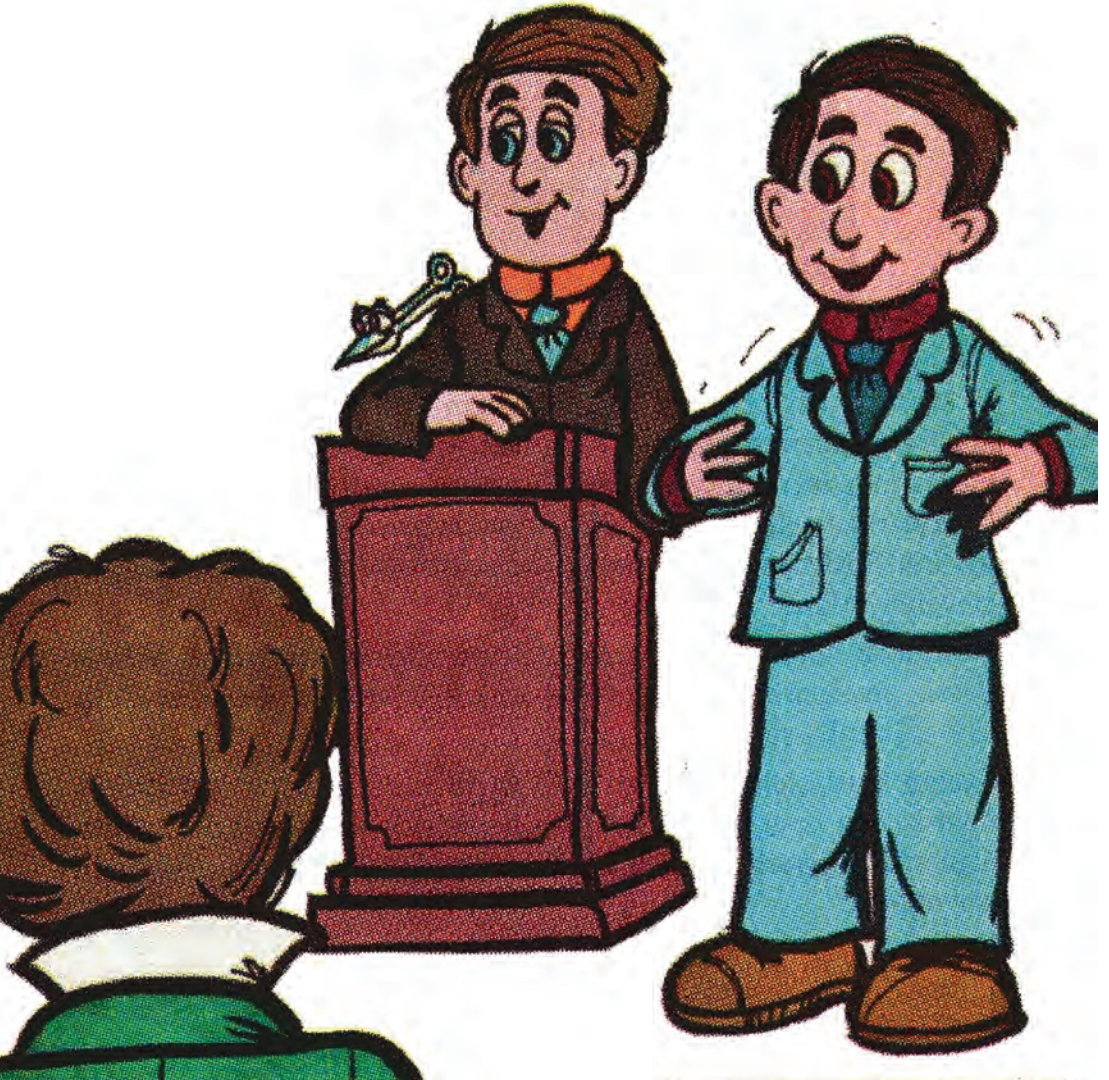
Dr. Charlie, bunun harika bir fikir olduğu kanısındaydı. O andan itibaren, Mayo Kardeşler, dönüşümlü olarak dünyanın her tarafını dolaşp tıp bilgilerini geliştirdiler. Doktorların hemen her önemli toplantısında, kardeşlerden birini görmek mümkündü. Ayrıca, onları anında tanıyabilmek de çok kolaydı. Will ve Charlie kardeşler, diğer doktorları etkileyebilmek için o dönemde pek moda olan süslü püslü kıyafetler giymez veya havalı moda kesimli sakal uzatmazlardı. Tüm bu rahat tavırları ve gösterişsiz hallerine karşın, Mayo Kardeşler, diğer doktorlar üzerinde çok önemli izler bırakıyorlardı. Herhangi bir toplantıda, Charlie ya da Will konuştuğu zaman, herkes pür dikkat kesilirdi. Neden mi?

Çünkü Minnesota’lı bu iki genç bey, enfeksiyonları önleyebileceklerini kanıtlamışlar ve birçok farklı ameliyatı büyük başarıyla yapabileceklerini göstermişlerdi. Minnesota eyaletindeki küçük Rochester kasabasında, hemen hemen dünyanın her yerinden gelen çok fazla sayıda iyileşen hasta vardı.

Dr. Charlie, her görüşmelerinde, diğer doktorlara çağrıda bulunurdu. Israrla, “Ne zaman isterseniz kliniğimize buyurun. Kardeşim ve ben ziyaretinizden mutlu oluruz,” derdi. “Belki hepimiz bildiklerimizi birbirimizle paylaşırsak, hastalarımıza faydalı olabilecek bir şeyler öğrenebiliriz.”

Charlie, daima acelesiz ve dostça konuşurdu. Ünlü arkadaşı Will Rogers' e benziyordu konuşması. Ve tıpkı Will Rogers gibi, Charlie Mayo da çok şakacı bir insandı. Çift Taraf, Charlie'nin şu sözüne bayılıyordu: "Bilgiyi başkalarıyla paylaşmanın en hoş yanlarından birisi, onu bir başkasına verdikten sonra bile, bilginin halen sizde kalmasıdır!"

Dünyanın her tarafından doktorlar, Charlie'nin çağrısını kabul ettiler. İki kardeşin nasıl çalıştığını görmek için Rochester'e geldiler. Artık ameliyathanelerinde portakal sandıkları yoktu. Onların yerini ameliyat masalarının üzerlerinde asılı duran aynalar almıştı. Ziyarete bulunan doktorların, ameliyatı rahat izlemelerini sağlamak için oturacak yerler de vardı. Böylece rahatça oturuyorlar ve aynadan ameliyatı tam olarak izleyebiliyorlardı.

Koltuklar soldan sağa hareket ettirilebiliyordu, böylece Will ve Charlie, ameliyat esnasında hareket ettikçe, ziyaretçiler de uygun görüş açısı sağlayabiliyorlardı.

Mayo Kardeşler'in ünü gittikçe yayılıyordu. Avrupa'dan, Güney Amerika'dan operatörler, Will ve Charlie'yi izleyebilmek ve onların bilgilerinden yararlanabilmek için Rochester kasabasına gelip haftalarca kalıyorlardı.

Baba Dr. Mayo, yetmiş yaşına geldiğinde, hastanedeki görevlerinin hemen hepsini Dr. Will ve Dr. Charlie'ye devretti. Nihayet kendinin olmadığı zamanlarda da, hastaları gerekli özeni ve tedaviyi görebileceklerdi. Böylece doktor bey, hep yapmak istediği ama bir türlü zaman ayıramadığı şeyi artık yapabilecekti!

Size Doktor Mayo'nun yapmak istediği şey neydi?

Dr. Mayo, seyahat etmeyi seviyordu. Hem de o kadar çok seviyordu ki, seksen yedi yaşına geldiğinde, eşiyle birlikte dünyanın tüm ülkelerini en az ikişer kez görmüş durumdaydı!

Dr. ve Bayan Mayo, genellikle eğlence amaçlı seyahat ederlerdi. Ama uzak ülkeleri gezdiklerinde, Dr. Mayo, bazen yaşlı doktor meslektaşlarına ziyarette bulunur, hastanelerini gezerdi. Ne zaman insanlara yararlı olacak yeni bir şey görse, kasabaya döner dönmez Will ve Charlie'ye bunu anlatırdı.

Rochester kasabasında, Mayolar'ın klinik olarak kullandıkları ufak bina gittikçe daha da kalabalık bir hale geliyordu.

Bir gün bekleme odaları iyice kalabalıklaştığında, Dr. Will, şöyle dedi: “Şu kalabalığa bir bak! Sanki her geçen gün daha da fazla insan geliyor!”

Dr. Charlie, “Gerçekten de daha büyük bir kliniğe ihtiyacımız var,” dedi. Dr. Will, “Ben de seninle bu konuyu görüşelim diyordum,” dedi. “Haydi, benim büroma gidelim. Sen de gel Çift Taraf.”

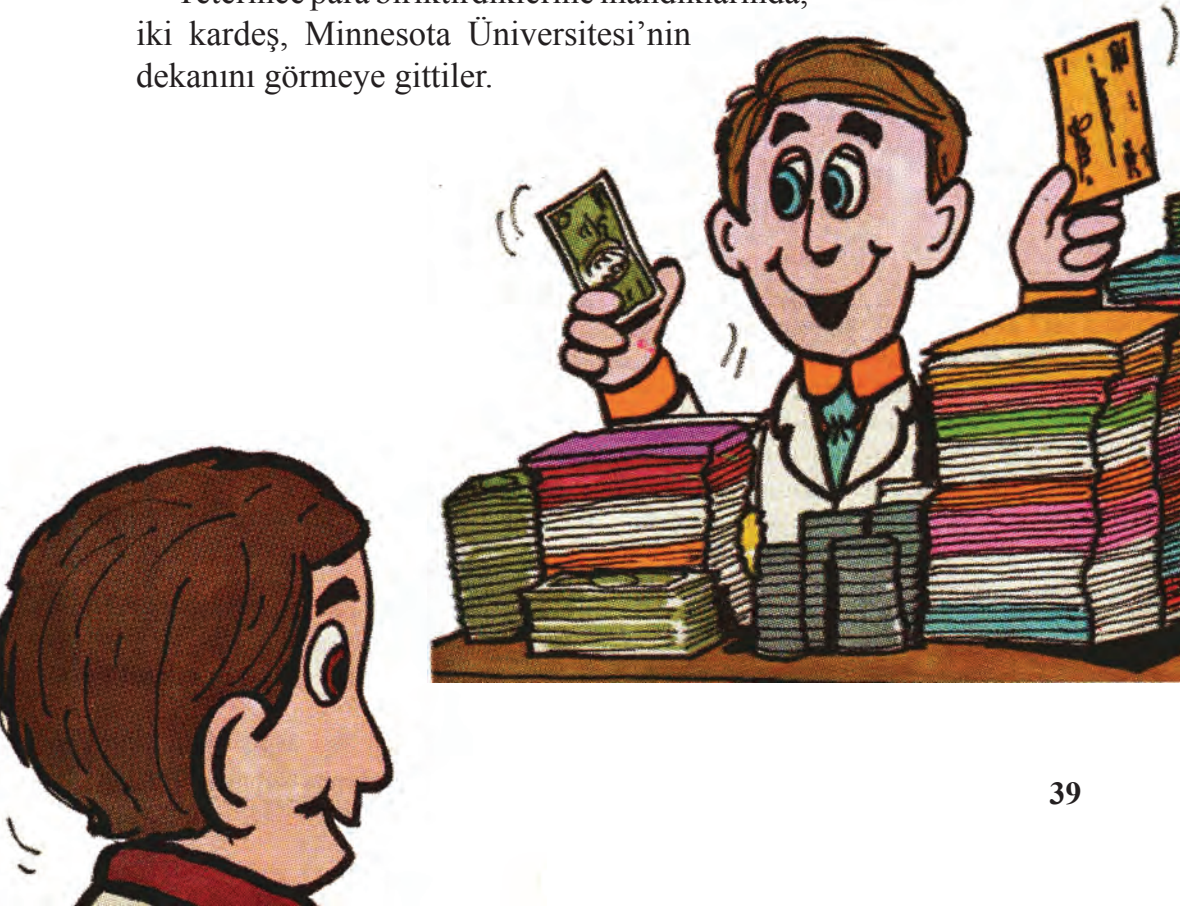
Büroda, Dr. Will, “Bu aralar elimizde bol miktarda para var,” dedi. “Biz hiç kimseyi parası olmadığı için geri çevirmedik şimdiye kadar. Hastalarımızdan hiçbiri, bize ödeme yapabilmek için borç para almak durumunda kalmadı. Buna rağmen, elimizdeki mevcut birikim hiç de fena sayılmaz!”

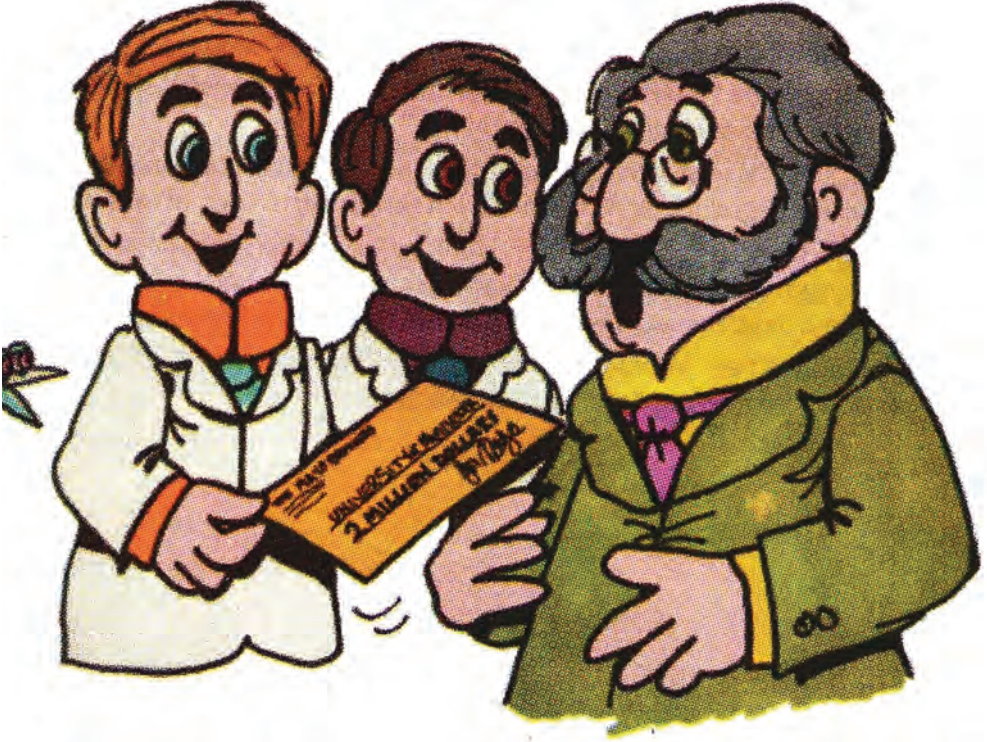
Charlie, “Yaşamımızı devam ettirmek için bize gereken paranın epey üstünde bu,” dedi.

Dr. Will, “Gerçekten de öyle,” dedi. “Bence, kliniğimizin amacı para kazanmak değil, zaten hiçbir zaman da olmadı. Bizim hedefimiz, insanlara yararlı olmaktır. Dolayısıyla, neden bu parayı hasta insanlarla paylaşmanın bir yolunu bulmuyoruz?”

Dr. Charlie, “Yeni bir bina inşa edebiliriz,” dedi. Will, sevinçle “Tabii ki!” diye bağırdı. “Sonra, bizimle çalışmak isteyen genç doktorlara destek de sağlayabiliriz.” Çift Taraf, “Harika olur!” diye bağırdı. “İkiniz de, paylaşmanın önemini, vermenin değerini gerçek anlamda bilen gerçek insanlar olmuştunuz.” Mayo Kardeşler, daha büyük bir klinik açtılar. Ondan sonra da, yirmi yıl boyunca para biriktirdiler. Kazandıklarının yarısını bir kenara koyuyor, muhtaç hasta insanlarla paylaşmak üzere biriktiriyorlardı.

Yeterince para biriktirdiklerine inandıklarında, iki kardeş, Minnesota Üniversitesi’nin dekanını görmeye gittiler.

Üniversite dekanına, “Kardeşimle benim tamı tamına iki milyon dolarımız var,” dedi Dr. Will. “Bu parayı üniversiteye bağışlamak istiyoruz. Böylece, bizim kliniğimizde çalışmak isteyen genç doktorlara ve öğrencilere de yardım etmiş oluruz.” Dekan, böyle bir sürpriz karşısında çok şaşırılmış ve sevinmişti. “Ne kadar harika bir hediye!” dedi. “Ama bunu neden yapıyorsunuz?”

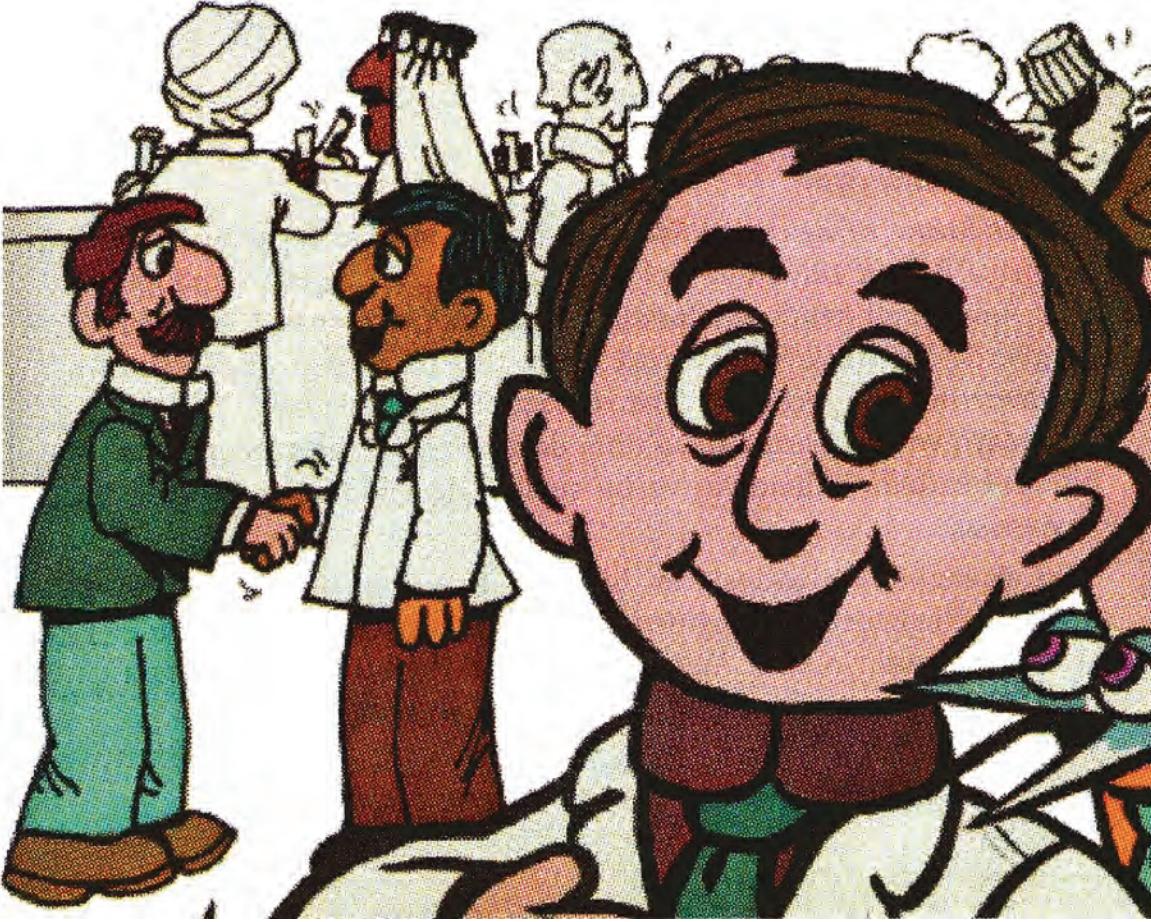
Dr. Charlie, “İnsanlar bazen anlamakta zorluk çekiyor. Ama olay aslında gayet basit; sahip olduğumuz şeyleri başka insanlarla paylaşınca, çok mutlu oluyoruz. İçimizi sınırsız bir duygu kaplıyor,” dedi.

Çift Taraf’ın ne kadar büyük bir gurur duyduğunu düşünebiliyor musunuz? Mayo Kliniği’nde çalışmak üzere, dünyanın her tarafından genç doktorların Rochester kasabasına akın ettiğini

görünce, Çift Taraf'ın gururu bir kat daha arttı. Bu genç doktorların büyük çoğunluğu üç yıl süresince klinikte öğrenim görüp çalışıyor, sonra da kendi kasabalarına dönüp öğrendikleri şeyleri uygulamaya koyuyorlardı. Bir bölümü ise klinikte kalarak Mayo Kardeşler'e yardım ediyordu.

Dr. Charlie, "Bu muhteşem bir olay!" dedi. "Her geçen gün daha fazla sayıda doktor, daha fazla insana yardım ediyor." Tüm bu yoğun ve mutlu zamanlarda, Mayo Kardeşler'le herkesten daha çok gurur duyan birisi vardı. İki küçük kardeşin büyüdüğünü ve mükemmel birer doktor haline gelmelerini yakından izlemiş birisiydi bu.

Bu kişinin kim olduğunu tahmin edebilir misiniz?

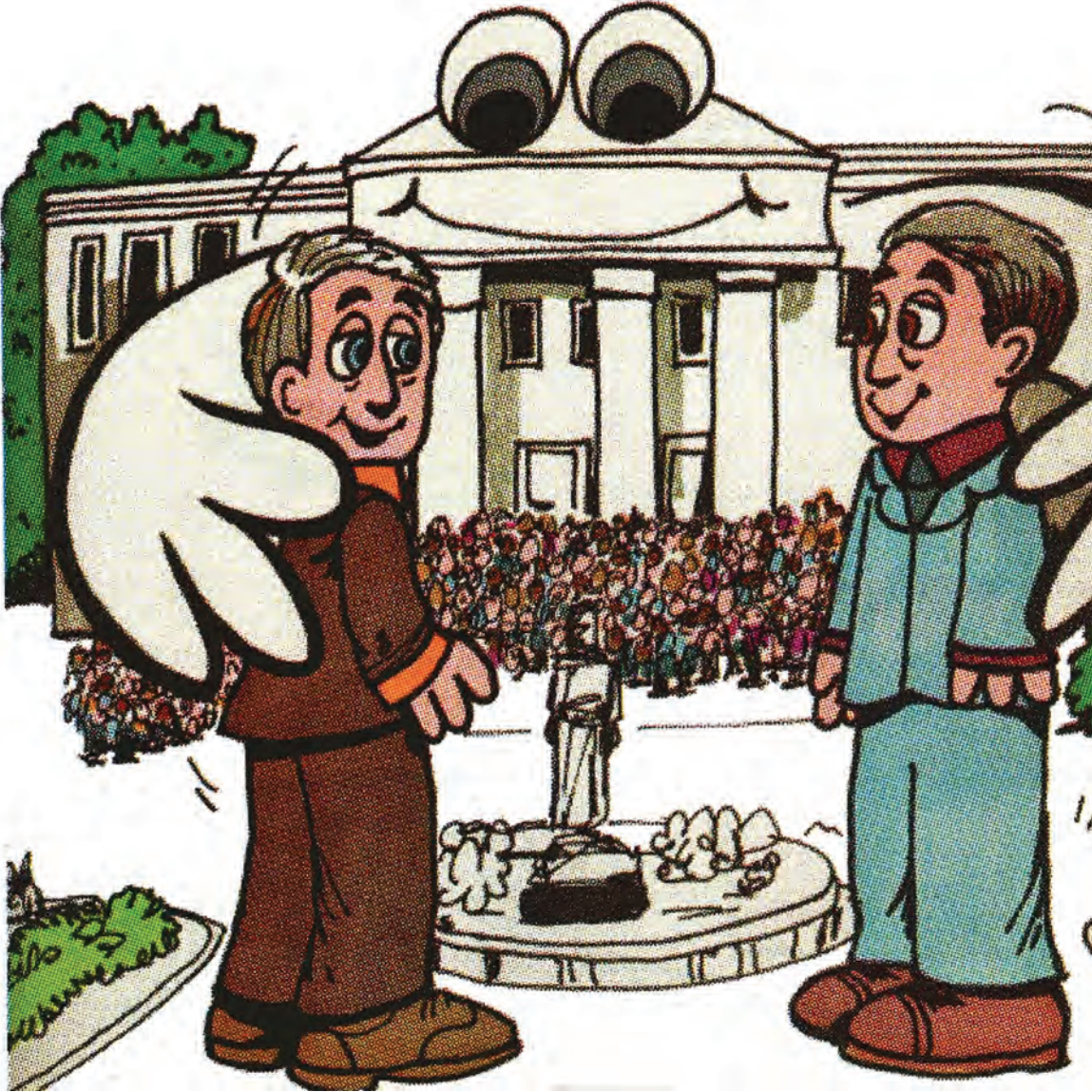
Bu kişi anneleriydi! Bayan Mayo, seksen yaşın üstündeydi artık ama halen tıp dergileri okumaya devam ediyordu. Tıpkı bir zamanlar kocası için okuduğu gibi. Ama şimdi kendi oğullarının yazmış oldukları makalelerdi bu dergilerde dikkatle izlediği. Bayan Mayo, tıbbi dergilerde, oğullarının makalelerine her geçen yıl daha sık rastlamaya başlamıştı, zira Dr. Will Mayo ve Dr. Charles Mayo tıbbi dergilerde bin makaleden fazla bilimsel katkıda bulundular ve bu şekilde de bildiklerini herkesle paylaştılar.

Bu alçakgönüllü kardeşlerin, hiçbir zaman ünlü olmak gibi bir hedefleri olmamıştı. Buna rağmen çok ünlü oldular. Gittikleri her yerde el üstünde tutuluyorlardı. Amerika Birleşik Devletleri Cumhurbaşkanı bile, Mayo Kardeşler'le tanışmaktan büyük gurur duyuyordu.

Fakat Dr. Will ve Dr. Charlie, sessiz sedasız bir yaşam biçimini benimsemiş, alçakgönüllü insanlardı. Dr. Will, her zaman şunu

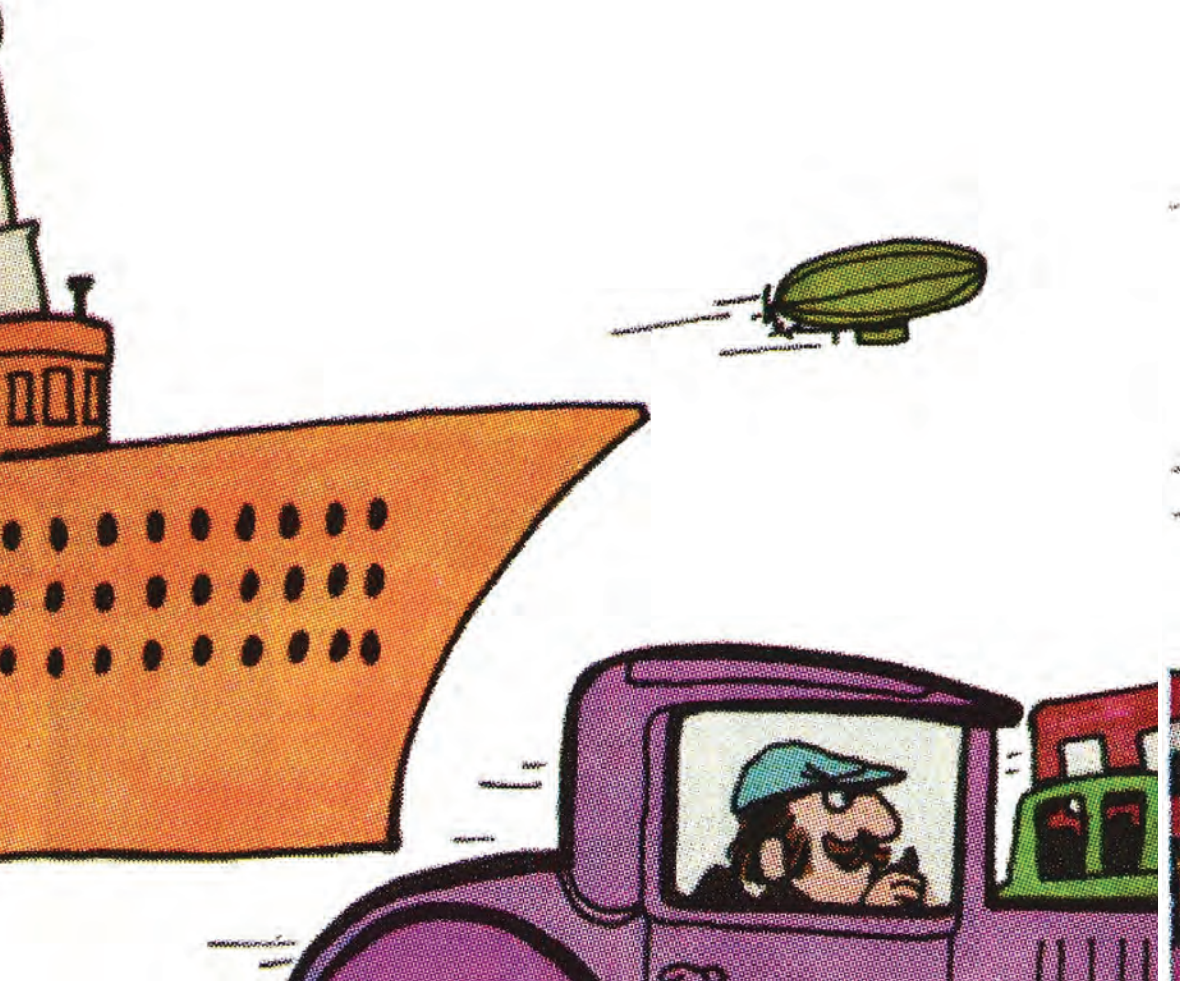
söylerdi: “İnsanlar bana çok özel biriymişim gibi davrandıklarında, kendimi son derece rahatsız hissediyorum.” Dr. Charlie de başarılarının en büyük kaynağı olarak, doğru anne ve babanın çocukları olmalarını gösteriyordu!

İki kardeş, Çift Taraf’ın her zaman söylediği şeyi asla unutmadılar. “Paylaşmak, vermekten de öte bir şeydir; paylaşmak aynı zamanda almak da demektir.”

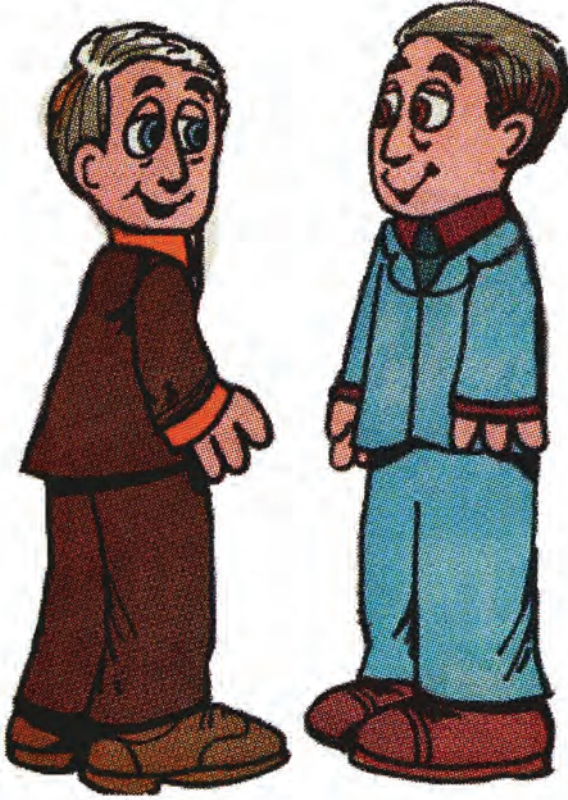
Kabul ettikleri tüm ödüllere karşın, Mayo Kardeşler'in en büyük sevinç kaynağı başka bir nedenden dolayıydı. Bu, dünyanın en iyi doktorlarının küçük Rochester kasabasına gelmesiydi. Bunlardan bazıları, Mayo Kliniği'nin üyesi olmak için küçük kasabaya yerleştiler. Günümüzde halen, dünyanın her yerinden şifa arayan hastalar, Mayo Kliniği'ne gelmeye devam etmektedirler.

Mayo ailesinin her üyesi, bilgisini, deneyimlerini ve maddi olanaklarını hep birbirleriyle ve diğer insanlarla paylaştı. Bu paylaşmanın sonucunda meydana gelen tüm güzellikleri gördüklerinde de daima mutlu hissettiler kendilerini.

Doğal olarak, herkesin paylaşabileceği şeyler birbirinden farklı şeylerdir. Sizin çok paranız olmayabilir ve belki mikroskobunuz da yoktur. Belki sahip olduğunuz şeyleri başka bir kimseyle paylaşmak da istemeyebilirsiniz. Buna ancak siz karar verebilirsiniz. Ancak, bir başkasına bir şey vermeye karar verirseniz ya da başkalarının size vermek istediği şeyleri kabullenmeyi, o zaman kendiniz hakkında çok önemli bir şeyler keşfedebilirsiniz...

Dostlarımız Mayo Kardeşler’de olduğu gibi, paylaşmanın sizi daha da mutlu ettiğini keşfedersiniz belki de!

MAYO KARDEŞLER

Mayo Kardeşler, ABD'nin Minnesota eyaletinde kurdukları klinikle bütün dünyada tanınmış iki kardeşdir. Mayo Kardeşler'in hastane hekimliğinin gelişmesinde çok önemli katkıları oldu. Minnesota'nın Rochester kentinde kurdukları St. Mary kliniğine dünyanın her yöresinden binlerce insan akın etti.

Mayo ailesinin en yaşlı üyesi olan William Worrall Mayo kimya öğrenimini İngiltere'nin Manchester kentinde tamamladıktan sonra, 1845'te göç ettiği ABD'de tıp öğrenimi gördü. Yıllarca cerrah olarak çalıştıktan sonra 1889'da St. Mary hastanesini kurdu. Oğullarından William James Mayo, karın ve leğen bölgesi ve böbrek konusunda uzman oldu. 1933 yılına kadar kliniğin yöneticiliğini üstlendi. 1907 yılından ölümüne kadar Minnesota üniversitesinin yönetim kurulunda görev yaptı. Kardeşi Charles Horace Mayo ise ağabeyinden sonra tıp eğitimi gördü ve o da cerrah olarak doktorluğunu sürdürdü.

WILLIAM JAMES MAYO 1861-1939
CHARLES HORACE MAYO 1865-1939

Mayo Kardeşler olarak bilinen Will ve Charlie, Minnesota eyaletinin küçük bir kasabasında dünyaya geldiler. Babaları kasabanın doktoruydu. Baba Mayo, enfeksiyon hastalıkları üzerine tüm kasabanın sorunlarını çözmeye çalışıyor ama çabaları yetmiyordu. Küçük Mayo Kardeşler de babalarına ellerinden geldiğince yardımcı olmaya çalışıyordu. O dönemde yaşadıkları eyalet olan Minnesota'nın tüm güney bölgesinde tek bir hastane bile yoktu. Dolayısıyla, Dr. Mayo, ameliyatlarını sık sık mutfak masalarının üzerinde yapmak zorunda kalıyordu.

MAYO KARDEŞLER

Bu sırada Charlie, tıp fakültesine başladı. Tabii kardeşi Will'in özverisi sayesinde. Bu arada iki kardeş kasabada bir hastanenin inşaatı işine giriştiler. Charlie, tıp fakültesine devam ederken, Will ve Dr. Mayo da hasta insanları tedavi etmekle uğraştılar.

Charlie, tıp fakültesini bitirip de döndüğünde, artık Rochester kasabası ününü tüm dünyaya yaymış durumdaydı.

Uzun süre geçmeden Mayolar'a, Minnesota eyaletinin dört bir yanından hastalar akın etmeye başladı.

Baba Dr. Mayo yetmiş yaşına geldiğinde, hastanedeki görevlerinin hemen hepsini Dr. Will ve Dr. Charfie'ye devretti.

Bundan sonra Mayo Kardeşler, daha büyük bir klinik açtılar. Yeterince para biriktirdiklerine inandıklarında, iki kardeş Minnesota Üniversitesi'nin dekanını görmeye gittiler.

Üniversite dekanına, biriktir-

dikleri parayı söylediler ve bunu hastaneye bağışlamak istediklerini belirttiler.

Bu andan sonra Mayo Kliniğinde çalışmak üzere, dünyanın her tarafından genç doktorlar Rochester kasabasına akın etti.

Mayo Kardeşler yaşamları boyunca birçok ödüle layık görüldüler. Kurdukları klinik bu alanda dünyada ilk örnek oldu. Dünyanın en ünlü doktorları bu küçük Rochester kasabasına geldi. Bazıları bu kliniğin üyesi olabilmek için kasabaya bile yerleşti. Günümüzde halen, dünyanın her yerinden şifa arayan hastalar, Mayo Kliniği'ne gelmeye devam etmektedir.